

2016 DEC 15.

EL 1534 018 109 874 8

Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság
45.Pf. 636.051/2016/8.

PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG	
TÁJÉKOZTATÓ IRODA 16.	
ÜGYSZÁM	
KEZDŐIRATON	
ÉRKEZÉS MÓDJA: POSTÁN / E-MAILLEN /	
GYÜJTŐLAGAI / SZEMÉLYESEN / FAXON	
2016 -12- 0 5	

A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság a [redacted] által képviselt **OTP Faktoring Zrt.** (1066. Budapest, Mozsár u.8. felperesnek - az Orgovány Ügyvédi Iroda (dr. Orgovány István 1184 Budapest, Építő u. 30. brph.fszt.1) által képviselt [redacted] alperes ellen kölcsön visszafizetése iránt a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt **14.P.303.982/2013.** szám alatt indított perében 2013. november 19. napján hozott 6. sorsz. ítélet ellen a felperes részéről 7. sorsz. alatt előterjesztett, és Pf. 7. sorsz alatt módosított fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság az első fokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek **22.500** (huszonkétezer ötszáz) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az első fokú bíróság ítéletében a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek **45.056** Ft perköltséget.

PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG	
TÁJÉKOZTATÓ IRODA 16.	
FŐLAJSTRON SZÁM	
KEZDŐIRATON	
Postán / Gyűjtőlagai / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Érkezett:	2016 -12- 0 6
PÉLDANY	
KÖZTÜK	
FŐLAJSTRON SZÁM	303982/13
UTOIRATON	

A felperes módosított fellebbezésében kérte, hogy a másodfokú bíróság az első fokú bíróság ítéletét elsődlegesen változtassa meg és kötelezze az alperest **1.040.603.** Ft Ft, ebből **709.557** Ft után 2015. szeptember 8. napjától a kifizetésig járó a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat **1/3**-val emelt évi **18,58%** késedelmi kamat, **36.616.** Ft után 2015. szeptember 8. napjától a kifizetésig járó a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamat, valamint együttes első és másodfokú perköltség megfizetésére, másodlagosan az első fokú ítéletet helyezze hatályon kívül és utasítsa az első fokú bíróságot új eljárásra újabb határozat hozatalára.

Arra hivatkozott, hogy az első fokú bíróság lényeges eljárási szabályt sértett, érdemben pedig a bizonyítékokat okszerűtlenül tévesen értékelte, a tényállást részben tévesen állapította meg és ezért tévesen jutott arra a megállapításra, hogy a felek közötti szerződés érvényesen nem jött létre.

Az első fokú bíróság úgy tartotta meg a 2013. november 19. napján tartott tárgyalást, hogy arra a felperest szabályszerűen nem idézte. 2013. szeptember 24. napjáig a követelését igazoló valamennyi iratot előterjesztette, és kérte a tárgyalás távollétében való megtartását. Az első fokú bíróság 2013. október 28. napján kézbesített végzésével a tárgyalást 2013. november 13. napjára tűzte ki. Idéző végzésében a kísértékű perekre vonatkozó általános tájékoztatáson kívül kizárólag az alperest hívta fel nyilatkozattételre. Az első fokú bíróság a tárgyalást úgy halasztotta el határozathirdetésre, hogy az új határnapra szóló idézést, és az alperes érdemi ellenkérelmét sem kézbesítette a részére. A jegyzőkönyv kézbesítésére csak 2013. december 9. napján került sor, így 2013. november 19. napjára vonatkozó idézés nem volt szabályszerű. A 6., számú jegyzőkönyvből nem derül ki, hogy az első fokú bíróság vizsgálta-e egyáltalán az idézés szabályszerűségét, annak ellenére, hogy a tárgyaláson nem jelent meg. Ezért ez nem volt mellőzhető. Az idézés szabálytalansága miatt pedig a tárgyalást el kellett volna halasztani. A szabálytalan idézés folytán nem volt lehetősége arra, hogy az

eljárásban részt vegyen, nyilatkozatait megtehesse. Mindezekre figyelemmel iratellenes és jogszertlen az első fokú bíróság azon álláspontja, hogy a tárgyalás elmulasztásával lemondott arról jogáról, hogy a bizonyítási teher megismerése után indítványait előterjessze. Figyelemmel arra, hogy az első tárgyalást nem mulasztotta el, a bizonyítékait pedig már az első tárgyalás előtt előterjesztette, az ellenkérelmet nem ismerhette meg és a bíróság a bizonyítási terhet sem osztotta ki. A jogszerű távollmaradása nem ad felmentést a bíróság számára az alól, hogy a folytatólagos tárgyalásra történő szabályszerű idézéssel lehetővé tegye az eljárásban való részvételt. Az eljárás sértette a Pp. 2. § (1) bekezdést a Pp. 3. § (6) bekezdését és a Pp. 141. § (2) bekezdését.

Érdemben is megalapozatlan az ítélet.

A hitelintézet pecsétje mellett szemmel láthatóan két személy aláírása látható. Amennyiben az első fokú bíróságnak bármely kételye merült volna fel, úgy erről a felperest tájékoztatnia kellett volna és e tárgyban további bizonyítást kellett volna felvennie. A felek közötti kölcsönszerződés a felek egybehangzó szerződési nyilatkozatával létrejött. Az írásba foglalt egyedi rész tartalmazza a szerződés lényeges elemeit. A kölcsön összegét, a kamatot, a hiteldíjat, a törlesztő részlet összegét, hitelkeret beállítási jutalékot. Az alperes nyilatkozott az Általános Szerződési Feltételek elfogadásáról és az Üzletszabályzat Hirdetményt átvételéről. Az Üzletszabályzat III. fejezete 1. pontja tartalmazta, hogy személyi kölcsönt a bank fiókjaiban elhelyezett nyomtatványokon lehet igényelni, és a kérelem bármely kijelölt fiókban benyújtható. A per tárgyát képező kérelem alapján a szerződést a Bank Budapesti Régiójának 1301 Budapest, Nyugati tér. 9. sz. fiókja volt jogosult megkötni. A Bankfiók a Bank képviselőjére önálló jogi személyiség nélkül is jogosított. Az általa megkötött szerződések a Ptk. 219. § (2) bekezdése alapján az OTP Bank Nyrt-t jogosítják és kötelezik. A bankfiókban dolgozók számára meghatalmazás adása szükségtelen, esetükben a vélelmezett képviselő szabályai irányadók. () Téves az első fokú bíróság Hpt. 47. § (1) (2) bekezdésére hivatkozása. Ezek a rendelkezések a cégképviselőre vonatkozó szabályok. A hitelintézet ügyfelének kérésére be kell mutatni a hitelintézet nevében kötelezettséget vállalók aláírási jogát meghatározó belső szabályzatot. Ezzel összhangban rendelkezik az OTP Általános Üzletszabályzata II. fejezet 4. pontja.

A szerződés aláírásakor a bank az erre vonatkozó előírásokat betartotta. Az első fokú bíróság az alperes ezzel ellentétes előadását bizonyítékok hiányában fogadta el valónak.

Megsértette az első fokú bíróság a Pp. 215. §-t. Az alperes az aláírási szabályok megsértésére alapítottnan a szerződés létre nem jöttére hivatkozott, míg az első fokú bíróság a Ptk. 217. §-ra alapítottnan a szerződés érvénytelenségét mondta ki. Ezen álláspontja már csak azon okból is téves, mert az aláírási szabályok megsértése esetén erre vonatkozó viszontkereset előterjesztése esetén a szerződés létre nem jötté lett volna megállapítható. Súlyos jogszabálysértés az alakszerűségi szabályok megsértésének megállapítása a jogkövetkezmények levonása nélkül.

Bár az első fokú bíróság a szerződés érvénytelensége körében elfoglalt álláspontja miatt ezt nem vizsgálta, alaptalan a felmondás hatálytalanságára történő hivatkozás. Az iratok közt elfekszik a felmondó levél és a postára adását igazoló irat. Az Üzletszabályzat 7.1. pontja alapján azt közölni kell tekinteni, figyelemmel arra, hogy a küldemény az alperes címéről nem érkezett vissza.

Az első fokú bíróság az összecszerűség bizonyítására csatolt számlaforgalmi kimutatást, Hirdetményt, engedményezési szerződést, nyilatkozatot és Üzletszabályzatot nem értékelte, ezért tévesen helyezkedett arra az álláspontra, hogy azok az összecszerűség alátámasztására nem alkalmasak.

Az összecszerűség körében teljes körű elszámolást csatolt, melyben számszakilag levezette a fennálló tartozást. Ezért tévesek az első fokú bíróság azon megállapításai, hogy a csatolt hiteltörténeti kimutatás ne lett volna alkalmas a követelés összecszerűségének megállapítására. Csatolásra került az Üzletszabályzat is, mely tartalmazza a kamatok, díjak, költségek felszámítására

vonatkozó rendelkezéseket, a kiszámítás képletét. A forgalmi kikutatásból látható módon a felperesi jogelőd az alperesi befizetések elszámolása során a befizetéstől befizetésig elv alapján a Ptk. 293. §-ban meghatározott sorrendet követve számolt el. Olyan tájékoztatást az első fokú bíróság nem adott, hogy a követelésösszességének bizonyítására olyan elszámolást kell csatolnia, mely tartalmazza a felszámított ügyleti és késedelmi kamatok számítási módját is.

Irattellenes az a megállapítás is, hogy a csatolt Hirdetmény nem a felek jogviszonyára vonatkozik. Az Üzletszabályzat mellett a szerződés megszűnésekor hatályos Hirdetmény került csatolásra. A szerződés megkötésekor hatályos hirdetmény csatolását sem az alperes, sem az első fokú bíróság nem kérte, de ez az okból is szükségtelen is lett volna, mert a szerződéskötéskor hatályos módjait a szerződés tartalmazta.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az első fokú ítélet helybenhagyását kérte.

Arra hivatkozott, hogy az első fokú bíróságnak az eljárást a kisértékű perekre irányadó eljárási szabályok alapulvételével kellett elbírálnia. A Pp.388.§ (1) bekezdése alapján e perekben a feleket megjelenési és nyilatkozattételi kötelezettség terheli. A Pp. 389. § (3) (6) bekezdésében meghatározott kivételekkel a felek nyilatkozataikat indítványait legkésőbb az első tárgyaláson terjeszthetik elő. Ezért a felperesnek nincs lehetősége arra, hogy a bizonyítási indítványait arra hivatkozással később terjessze elő, hogy a tárgyalás távollétében való megtartását kérte. Az első fokú bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdésében foglalt tájékoztatási kötelezettségének eleget tett, erről a felperes csak azért nem szerzett tudomást, mert a kapott tájékoztatás ellenére a per első tárgyalásán nem jelent meg.

A másodfokú bíróság előjáróban kiemeli, hogy a keresetet az ún. kisértékű perek Pp. XXVII. fejezetében foglalt szabályai alapján bírálta felül. A Pp.392.§ (1) értelmében e perekben fellebbezésnek az elsőfokú eljárás szabályainak lényeges megsértésére vagy az ügy érdemi elbírálásának alapjául szolgáló jogszabály téves alkalmazására hivatkozással van helye, és a másodfokú bíróság is csak e feltételek valamelyikének fennállta esetén változtathatja meg vagy helyezheti hatályon kívül az első fokú ítéletet.

A jelen eljárásban az első fokú bíróság lényeges eljárási szabályt nem sértett, ezért az első fokú eljárás teljes vagy részleges megismétlése érdekében az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére nem kerülhet sor.

Az első fokú bíróság a feleket a 2013. november 13. napján tartott első tárgyalásra szabályosan megidézte. Idéző végzésében részletes tájékoztatást adott a feleknek- így a felperesnek is- a kisértékű perek speciális eljárási szabályairól. Így arról is, hogy a feleknek a tárgyaláson megjelenési és nyilatkozattételi kötelezettségük van. A fél a bizonyítási indítványait a Pp. 389. § (2) bekezdése értelmében a Pp.389.§ (3)-(6) bekezdésében foglalt kivételekkel legkésőbb az első tárgyalási napon terjesztheti elő. Az ezen rendelkezésekkel ellentétesen előterjesztett bizonyítási indítványt a bíróság köteles figyelmen kívül hagyni.

A felperes ezen szabályok ismeretében döntött akként, hogy a per első tárgyalásán nem vesz részt. Tény, hogy távolmaradását előzetesen kimentette és a tárgyalás távollétében való megtartását kérte, s ekként a tárgyalásról való távolmaradása perjogilag mulasztásnak nem tekinthető. Az első fokú bíróság azonban akkor, amikor a per első tárgyalását követően a felperes további nyilatkozatainak indítványainak bevétele nélkül hozott határozatot az ügyben, nem a mulasztás jogkövetkezményeit vonta le, hanem a kisértékű perekre vonatkozó fenti eljárási szabályokat alkalmazta. Ítéletében arra

helyesen utalt, hogy távolmaradásával a felperes maga zárta el magát attól a lehetőségtől, hogy az alperes tárgyaláson előterjesztett ellenkérelmére vonatkozó nyilatkozatait megtegye és a bizonyítási teherrel való bírói tájékoztatás fényében az érdekében álló bizonyítási indítványokat előterjessze. Akkor sértett volna eljárási szabályt, ha annak ellenére, hogy ha módot ad arra, hogy a felperes a Pp. 389.§ (3)-(6) bekezdésében foglalt törvényi előfeltételek hiányában tényelőadásait bizonyítási indítványait késedelmesen előterjeszthesse.

Alapvetően hivatkozott a felperes arra is, hogy az első fokú bíróság az ítéletét olyan tárgyaláson hozta meg, melyre szabályszerűen nem idézte meg.

Az első fokú bíróság a per tárgyalását 2013. november 13. napján berekesztette, s csupán a határozat kihirdetését halasztotta el a Pp. 218. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően. Tekintettel arra, hogy a bíróságnak idéznie a feleket csupán a per tárgyalásaira kell, a bíróság a határozat hirdetés időpontjáról a feleket csupán tájékoztatni köteles. Ezért az idézés szabályszerűségének vizsgálata fel sem merül. Miután a felek távolmaradása a határozat kihirdetésének nem akadály. Az értesítés esetleges elmaradása, vagy késedelmes megérkezése miatt az első fokú eljárás megismétlésére nem kerülhet sor.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság az első fokú bíróság ítéletét érdemben bírálta fölül:

A fellebbezés nem alapos.

A másodfokú bíróság az első fokú bíróság érdemi döntésével eltérő indokokkal értett egyet.

Tévesen állapította meg az első fokú bíróság, hogy a 2007. július 25. napján kelt forint alapú kölcsönszerződés a Hpt. 210. § (1) bekezdése és a Ptk. 217. § (1) bekezdése alapján semmis.

Az első fokú bíróság helytállóan indult ki abból, hogy a Hpt. 210. § (1) bekezdése alapján pénzügyi intézmény pénzügyi és kiegészítő pénzügyi szolgáltatásra irányuló szerződést csak írásban vagy minősített elektronikus aláírással ellátott elektronikus okirat formájában köthet, ezért a perbeli szerződés érvényes létrejöttéhez a szerződés lényeges tartalmát írásba kell foglalni, és a szerződést létrehozó egyező akaratnyilatkozatot a szerződés aláírásával ki kell nyilvánítani. A perben az alperes védekezése nyomán a bíróságnak ezért abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a felperes a szerződést létrehozó akaratnyilatkozatát kinyilvánította-e, a felek között a szerződés létrejött-e.

Az sem volt vitás, hogy a felperest az ügyletkötés során a felperest az ügyletkötés helyén működő bankfiókban dolgozó alkalmazottak a Ptk.220. §-a szerint jogszerűen képviselhetik, és az sem, hogy az ügyletkötés során ezen alkalmazottaknak együttes aláírási jogosultságuk van. Az együttes aláírási jogosultság azt jelenti, hogy az írásbeli nyilatkozat érvényességéhez legalább két cégjegyzés együttes aláírása szükséges.

A személyi kölcsönigénylő lapon az adatellenőrzést ellenjegyző dolgozói aláírások és a szerződés aláírásából azonban megállapítható, hogy a kölcsönszerződést szerződést két személy, a kölcsönkérelmet ellenjegyző és egy másik dolgozó írta alá. Ugyanakkor a konkrét esetben az ügy érdemi elbírálása szempontjából annak sem lenne jelentősége, ha a szerződést egy dolgozó írta volna alá. Az együttes aláírási jog megsértése ugyanis, miként az a Kúria [helyrehozott] számú határozatából is kitűnik, nem feltétlenül vezet a szerződés létre nem jöttének megállapítására. Amennyiben ugyanis valamelyik dolgozó a szerződést önállóan írta volna alá, ez azt jelentené, hogy

az ügyletkötés során képviseleti körét túllépve, önálló képviseleti jogosultként járt el. Ezért a jognyilatkozat érvényessége a szerződés létrejötte szempontjából annak van jelentősége, hogy a felperes az aláírási jog megsértésével kötött ügyletet utólag jóváhagyta-e. A jóváhagyás nincs aláírási jog megsértéséhez kötve, az akár ráutaló magatartással is megtörténhet. A perben nem volt vitás, hogy a felperes a kölcsönt folyósította, a hitelszámlát megnyitotta, a törlesztéseket befogadta, elszámolta. Mindezekből egyértelműen megállapítható, ha a szerződést ténylegesen egy dolgozó írta volna is alá, a felperes a jognyilatkozatát érvényesnek és hatályosnak, a szerződést magára nézve kötelezőnek fogadta el, és a maga részéről teljes körűen teljesített is. Ezért vele szemben a szerződésből való kötelezettségek alóli mentesülés érdekében az alperes a képviseleti jog megsértésére eredményesen nem hivatkozhat.

Tényugyanakkor, hogy a felperes az állításával ellentétben a felmondás postára adását nem igazolta, az általa csatolt iratok között ez nem lelhető fel. Ezért a nyilatkozat hatályosulása az Üzletszabályzat rendelkezései alapján nem is vélelmezhető. Erre figyelemmel a felperesnek a szerződés 2012. augusztusi azonnali hatályú felmondásra alapított, és összecszerűségében ebből levezetett követelése alaptalan. A kölcsön lejáratlalt történt megszűnésére a jelen perben a felperes még másodlagosan sem hivatkozott, erre az esetre elszámolást sem terjesztett elő.

A másodfokú bíróság ezen módosított indok alapján hagyta helyben az első fokú bíróság ítéletét a Pp. 394. § (1) bekezdése alapján.

A sikertelenül fellebbező felperest a Pp.78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a 32/ 2003. (VIII.22.) IM rendelet 3- § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján a 709.557 Ft fellebbezési perérték alapulvételével számított 2,5%+áfa összegű, 22.500 Ft másodfokú perköltség alperes javára való megfizetésére.

Budapest, 2016. november 30. napján.

dr. Szecskóné dr. Kiss Adrienn s.k.,
a tanács elnöke

Gubacsiné dr. Tamás Andrea s.k.,
előadó bíró

dr. Schöner Nóra Enikő s.k.,
bíró

a kiadmány hitelül:

